

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57^a 2555 TD 's-Gravenhage Tel. 070-684541

Secretariaat: Talinglaan 21 2566 VN 's-Gravenhage Tel. 070- 634101

W E E K B L A D

=====
nadruk verboden

23e jaargang nr.32

=====
6 april 1979

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " "het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn, zoals u zult weten, niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Ofschoon wij in onze mogelijkheden op deze avond beperkt zijn, zullen wij trachten het door u voor deze bijeenkomst gekozen onderwerp te behandelen, dat de titel draagt:

HET RAADSEL VAN DE LEVENDE DODEN

=====
=====

Om te beginnen dient U goed te begrijpen, dat levende doden overal wel ergens een rol spelen. Of wij zien naar de zombies, de vampiers of al die andere traditionele levende doden, altijd weer worden wij gekonfronteerd met een geloof, dat weliswaar niet geheel op feiten is gebaseerd, maar waarachter zich toch iets verschuilt, dat zich regelmatig in de ogen van de mensen kenbaar moet maken.

En al kom je dit soort levende doden dan niet tegen in b.v. Engeland, daar is praktisch geen provincie zonder zijn haunted house of castle. Vele verhalen over de doden die zich manifesteren zijn kennelijk onvermijdelijk en zelfs in uw eigen land kent men heel wat spoken - zij het dat dezen mogelijk volgens een gereformeerde traditie zich gemeenlijk nogal koest houden en alleen onder bijzondere omstandigheden in verschijning heten te treden.

Ik wil proberen dit alles wat meer systematisch te benaderen en begin daarom allereerst met de fabels: De vampier. Deze bloedzuiger en andere typen als de ghoul, de lijkeneter, berusten ten dele op overleveringen:

er bestaan geen werkelijke menselijke vampiers, die dood zijn en bloed zuigen. Wel bestaan er maanzieken die agressief worden bij volle maan. Er zijn geen mensen, die in wolven veranderen, maar bepaalde soorten van geesteszieken tonen, dat

hun gedrag onder invloed van de volle maan een aanmerkelijke verandering ondergaat, waarbij een meer dierlijk gedragspatroon kenbaar wordt, vaak inclusief agressiviteit.

Er bestaan daarnaast geestelijke vampiers op uw aarde. Maar dit zijn in wezen gewone mensen die, om welke redenen dan ook en hoe dan ook iets van de levenskrachten van anderen plengen af te tappen.

De ghoul, de lijkeneter, is kennelijk een vage herinnering aan de menseneters van eens. Zover mij bekend komt de grafschender, die lichamen eet, niet meer voor. Ook de vele andere griezels van deze soort blijken te berusten op legenden die wij tot vroeg in de tijd soms kunnen volgen.

Om u een enkel voorbeeld te geven: In een romeins werk wordt een heks beschreven, die woont op een grafheuvel en zich heet te voeden met de restanten van de daar begraven lichamen. Zij heeft bijzondere eigenschappen en kan o.m. mensen doden door haar blik. Haar handel blijkt uit voornamelijk liefdesdranken en enkele vergiften te bestaan.

Daar wij verschillende zaken, beweerd omtrent vampiers, ghouls, weerwolven e.d. ook terug kunnen vinden in gegevens omtrent heksen en demonen in het oude Griekenland, meen ik te mogen stellen, dat dergelijke overleveringen en gegevens uit de folklore stammen en oorspronkelijk werden gebruikt om onbegrijpelijke zaken te verklaren. Vaak zullen zij teruggaan op gewoonten, gebruiken, gedragingen van bepaalde mensen in een tijd, waarin gevoelens en vrees voor het onbekende een hoofdrol speelden.

Denk in dit verband eens aan de overleveringen omtrent de berserkers- strijders die in een roes en zonder kleding plachten te strijden - die zelfs nog ten tijde van de bataven optraden, maar later vaak vereenzelvigd werden met bezetenen, die hun prestatie en moed direct aan een duivel ontleenden.

Iets anders liggen de zaken, wanneer wij gekonfronteerd worden met de zombie. De zombie heet nu alleen in de buurt van Haïti voor te komen, maar komt onder andere namen ook in vele afrikaanse overleveringen voor.

Dit is een dode, die vermoord zou worden en wel door de persoon in kwestie een bepaald giftig extract te laten drinken. Wanneer zo iemand begraven wordt, dient de magier hem of haar binnen 36 uren op te graven. Daarna wordt onder rituelen het lichaam een tweede drank ingegeven. Het resultaat is een levende dode, iemand die volgzaam is maar niet meer zelf kan denken.

Ik heb trouwens van iemand gehoord, dat een bepaald land informatie heeft doen winnen naar dit recept in de hoop daardoor van zijn dissidenten af te komen, maar voor de waarheid van dit verhaal kan ik zeker niet in staan.

Het zal u wel duidelijk zijn, dat wij bij de echte zombie niet te maken hebben met een mens, die werkelijk dood is. Deze magische praktijk bestaat overigens tot nu toe inderdaad, o.m. bij de voodoo. Het gebruikte extract, samengesteld uit de sappen van verschillende planten en slangengif plus een aantal niet werkzame bestanddelen veroorzaakt kort na consumptie een toestand van schijndood. Gelijktijdig vindt een soort verlamming plaats van delen van de grote hersenen.

De automatismen van het lichaam blijven, zij het tijdelijk op een zeer laag peil, intact.

Wanneer je iemand in die toestand werkelijk heel degelijk zoudt begraven, zou hij na enige tijd succumberen. De voorzorgen, die men neemt bij het begraven plus de stimulantia die onmiddellijk na het opgraven worden ingegeven, schenken een verdoofde vorm van leven weer, die door regelmatige toevoeging van kleine doses van het oorspronkelijke gif op een gekozen peil gehandhaafd wordt. Een groot deel van het oorspronkelijke denk en reactievermogen van een mens gaat hierbij teloor.

De zombie kan dan allerhande opdrachten uitvoeren, mits dezen eenvoudig zijn, is zeer dociel, heeft geen eigen oordeel en is niet pijngevoelig meer.

Een andere vorm van "levende doden" treffen wij aan bij bepaalde magische tibetaanse riten. Hier is sprake van lichamen van werkelijk overledenen, die echter niet langer dan 7 dagen dood mogen zijn.

Deze lichamen worden dan op een podium neergelegd, waarop eveneens zich een aantal magiers bevindt. Na verloop van tijd en heel wat rituelen begint het lijk inderdaad wankelend over het podium heen te lopen. Soms gorgelt het zelfs onverstaanbare klanken, die vervolgens door een uitlegger als een boodschap uit het land van de doden geduid worden.

In dit geval staat er geen dode werkelijk op, hoe kort dan ook. Hier speelt bij het bewegen van het lichaam telekinese een rol. Een aantal mensen, die op dit gebied begaafd en gevoelig zijn, kunnen te samen een lijk wel degelijk een schijn van beweging geven. De klanken, die worden uitgestoten zijn het resultaat vaneen buiksprekers truuk.

Er zijn nog meer van dergelijke gevallen, waarbij ofwel van geïnduceerde schijndood danwel van manipulatie van lijken sprake is, maar die laten wij nu maar rusten, om onze aandacht te richten op de spoken en de spookverschijnselen.

Het zal u wel duidelijk zijn, dat er vele verschillende soorten spookverschijnselen bestaan. Bekend is de zich op een bepaalde plaats steeds weer herhalende scene. In dergelijke gevallen blijkt echter, dat het spookverschijnsel verdwijnt, wanneer de samenhang op de plaats, waat het zich afspeelt, nogal ingrijpend gewijzigd wordt.

Om een voorbeeld te geven: Er is in noord Engeland een kasteel geweest, waar op een binnenplaats steeds weer door schimmen een duelscene werd uitgevochten. Kenmerkend voor deze niet al te grote ruimte was de aanwezigheid van een aantal nogal opvallende kelderingangen plus in het midden een fontein.

Toen het gebouw voor andere doeleinden bestemd werd verwijderde men o.m. deze fontein en werden de ingangen naar de verschillende kelderruimten ingrijpend veranderd. Vanaf dit gebeuren trad het verschijnsel niet meer op.

Hoe vreemd u dit moge schijnen, toch is het gemakkelijk te verklaren: Dergelijke verschijnselen treden altijd weer op, wanneer een sensitief iemand zich in de betreffende omgeving ophoud. Zonder de aanwezigheid van zo iemand gebeurt er niets. Men zou kunnen stellen, dat de gevoeligheid van een dergelijk mens het licht vormt, waardoor een film, die reeds in de projector ligt, kan gaan aflopen.

De "film" zelf bestaat dan uit reeksen van zeer sterke emotionele indrukken, in die materialen ter plaatse zijn vastgelegd. Zouden vele van dergelijke indrukken in een beperkte hoeveelheid materie vastgelegd, dan krijg je geen of geen duidelijk te herkennen resultaat. Blijkt echter een enkele indruk sterk dominant te zijn of desnoods een tweetal, waarbij dus zeer sterke emoties een rol speelden voor alle betrokkenen, dan zal het patroon in de materie dermate kenbaar zijn vastgehouden, dat zij weer "tot leven gebracht kan worden".

Wanneer nu iemand die gevoelig is voor dergelijke impulsen ter plaatse aanwezig is en de omstandigheden juist zijn - ook dit speelt een rol - dan zal de energie die deze persoon onbewust afgeeft, voldoende zijn om de vertoning op gang te brengen. Vergeet niet, dat het hierbij zeer vaak gaat om personen, die in verwachting zijn van mogelijke spookverschijnselen of die angst daarvoor uitstralen.

De oorzaak plus krachtbron van dergelijke spookverschijnselen zijn dus terug te voeren op de uitstraling van op dit punt gevoelige mensen en stamt in wezen uit hun aura. De benodigde energie is overigens veelal niet groot.

Soms "leest" iemand de indrukken af en geeft dezen hierdoor een bijzondere nadruk. Denk aan psychometristen, de mensen, die voorwerpen betasten, soms tegen delen van hun lichaam drukken om dan de geschiedenis daarvan te vertellen en soms zelfs vertellen, wat er met de bezitter van het voorwerp is gebeurd of zal gaan gebeuren. Deze prestatie berust op een zelfde principe, ook wanneer gevoeligheid en gave hier anders worden gebruikt.

Om het nog even duidelijk te stellen: hevige emoties veroorzaken een zeer sterke uitstraling, die onder omstandigheden in materie kunnen worden gefixeerd, waarna hiervoor gevoelige mensen deze uitstralingen en daarmee de oorzaak hiervoor kunnen herbeleven.

Zijn dergelijke indrukken bijzonder sterk geweest, was het materiaal en de ruimte hiervoor geschikt en zijn daar bovendien mensen aanwezig, die het verschijnsel verwachten, dan ontstaat een gemeenschappelijke hallucinatie waarbij een deel van het oorspronkelijke gebeuren kan worden waargenomen, zoals dit is vastgelegd door de trillingen van de spelers in het verleden, die in de materie werden vastgelegd. Dergelijke scènes kunnen dan ook gemeenlijk niet fotografisch worden vastgelegd.

Er bestaan echter ook spoken, die iets meer persoonlijkheid bezitten en waarin dus afwijkende uitingen verwacht kunnen worden - ook al zijn dit zelden de traditionele figuren als de witte jonkvrouw met het hoofd onder de arm of de ridder met de rammelende ketenen. En wanneer u te maken krijgt met dergelijke figuren, die op vaste tijden optreden, kunt u er wel van uitgaan, dat u eerder te maken hebt met mensen, die voor dit werkje zijn ingehuurd door een plaatselijke v.v.v. of iets dergelijks dan met werkelijke spoken.

Deze meer zelfstandig optredende spoken zijn in vele gevallen personen uit de geest, die om de eene of andere reden zich sterk verbonden gevoelen met het lot van een bepaalde familie of gemeenschap. In Ierland en Schotland hoort men b.v. nog wel eens spreken over de banshee of eyry. Dit zijn klaaggeesten, die met kreunen en droeve kreten een overlijden aankondigen.

Dergelijke verschijningen komen meer voor, dan u mogelijk denkt. Het zijn gemeenlijk personen, die eens op aarde leefden en behoorden tot de gemeenschap of familie, waarvoor zij deze profetische diensten bewijzen. In enkele gevallen betreft het een geest die aangebonden is en zo leeft in de omgeving, waarin dan de signalen worden gegeven. Hierbij zal dan geklaagd worden voor een ieder, die in dit gebied de dood nabij is.

Ook door hun verschijning kondigen sommige geesten de dood of ongelukken aan voor bepaalde families. In uw eigen land bestaat b.v. op het Loo een dergelijke spookgestalte. Het betreft hier een oudere dame met een opvallende beugeltas, die plotse-ling voor de ramen van het hoofdgebouw verschijnt in de voora-vond. Hierbij bestaat een voorkeur voor een bepaald raam op de eerste verdieping, maar ik kan u helaas niet zeggen, welk dit is.

De overlevering zegt dat wanneer deze figuur op drie achtereenvolgende avonden verschenen is, een sterfgeval in de familie der Oranjes aanstaande is.

In Whitehall bestaat een dergelijke spook, een heer met pruik, die door bepaalde gangen loopt. Zijn verschijnen kondigt eveneens komende rampen of dood aan. Twee vrouwenfiguren in dezelfde omgeving kondigen, de een door in een zakdoekje te snikken, de ander door zeer snel en herhaaldelijk door een be-paald vertrek te lopen, eveneens aan, dat in voorname families sterfgevallen te verwachten zijn.

In al deze gevallen hebben wij te maken met entiteiten die sterk op een bepaalde familie zijn afgestemd en in hun ui-tingen soms wel, soms niet aan een bepaalde plaats gebonden zijn, waarbij hun "waarschuwingen" volgens een bepaald patroon verlopen.

Vaak zien wij, dat het verschijnsel aan een bepaald groot huis of kasteel gebonden is, maar er zijn gevallen be-kens waarbij een eyry aan een familielid in Amerika de dood aankondigde van het hoofd van een familie in zuidelijk Ierland. Ook banshees zouden in andere delen van de wereld leden van families gewaarschuwd hebben voor een bepaald sterfgeval, dat soms ter plaatse, maar soms ook op zeer grote afstand kort daar-na plaats vindt.

In alle genoemde gevallen echter blijken 3 dingen nood-zakelijk te zijn indien het verschijnsel op wil kunnen treden. 1 Traditie. Er moet een vertrouwen of geloof in een dergelijke waarschuwing of soms ook vloek bestaan. 2 De persoonlijkheid die optreedt moet, op welke wijze dan ook, gebonden zijn aan de groep, waarvoor het verschijnsel betekenis heeft. 3 Het ver-schijnen is altijd weer gebonden aan het bestaan van een bepaalde reeks situaties. Een eyry b.v. treedt altijd op tij-dens nevel, de banshee bijna altijd gedurende de nacht en bij voorkeur bij regenachtig weer.

Verder blijkt een bepaald stralingspatroon de verschij-ning uit te lokken. Het zal u mogelijk bekend zijn, dat iemand die gaat sterven, ook wanneer dit in feite een ongeluk en dus onverwacht is, rond 72 uur te voren reeds bepaalde afwijkin-gen in de straling van de aura pleegt te vertonen. Het is, of de geest van de stervende persoon reeds te voren op de hoogte is en reeds enige tijd te voren maatregelen begint te nemen.

Ik merk hierbij op, dat dergelijke afwijkingen ook door helderzienden in vele gevallen werden gekonstateerd, ofschoon men vaak de betekenis van het gekonstateerde niet beseft. Op het ogenblik probeert men overigens deze " aankondiging" van een nabije dood ook middels bepaalde punten in de microphysiologie wetenschappelijk na te gaan.

Het zal u duidelijk zijn, dat het deze verandering van uitstraling is, die als een soort trekker functioneert, waardoor het gehele traditionele mechanisme van spookverschijnselen in werking wordt gezet.

Ook in dit geval is dus een stimulans op aarde nodig om het verschijnsel te wekken. De daarvoor benodigde kracht zal in de genoemde voorbeelden gemeenlijk komen uit de astrale wereld en in enkele gevallen zelfs uit de wereld van de geest.

Opgemerkt zij hierbij, dat dergelijke schimmen in sommige gevallen in feite astrale schillen zijn, die door het geloof van een bepaalde groep in stand worden gehouden en dan veelal in de plaats treden van entiteiten, die eens een korte tijd dergelijke aankondigingen hebben gedaan. Dit is moeilijk met zekerheid te zeggen, daar dergelijke boodschappers ook kunnen stammen uit een lichtende of soms zelfs uit een duistere sfeer, die nog dicht bij uw wereld ligt.

Dan zijn er nog de huis tuin en keuken spoken: entiteiten die kennelijk om de een of andere reden nog geen vrede kunnen hebben met hun geestelijk bestaan.

Zij proberen zich te manifesteren alsof zij nog zouden leven en tonen zich gemeenlijk in de laatste vorm, waarin zij op aarde kenbaar waren. Heel vaak is de drijfveer voor hun verschijnen de wens, nog iets in de stof tot stand te brengen.

Soms gaat het om betrekkelijk belangrijke zaken als het aanwijzen van een testament, een schat e.d.- Deze verhalen hoort men gemeenlijk het eerste. Maar het kan ook gaan om b.v. het teruggeven van een geleend voorwerp, het goedmaken van een begaan onrecht of een poging de vroegere aardse goederen voor verval of het eigendom worden van anderen te behoeden.

Er zijn zelfs gevallen, waarin aardgebonden geesten zich steeds weer manifesteren omdat zij bepaalde aardse genietingen, soms zelfs de konsumptie van een goed glas, nog niet willen missen en zichzelf het feit van eigen dood nog niet wensen toe te geven.

In dergelijke gevallen geldt: de binding ontstaat door het feit, dat de geest in kwestie niet bereid of in staat is, haar feitelijke toestand geheel te aanvaarden. Om zich kenbaar te kunnen manifesteren heeft een dergelijke entiteit stoffelijke energie nodig en wel bij voorkeur een deel van de levenskracht, die ook in de mens bestaat.

Dergelijke entiteiten zijn voor al hun manifestaties in feite afhankelijk van personen die gevoelig zijn, zelfs wanneer het om helderziende of helderhorende waarnemingen gaat. Bij meer concrete manifestaties zullen zij energie moeten gebruiken die zij eerst aan op aarde levende mensen hebben ontfutseld.

Verhalen over dergelijke manifestaties zijn er in overvloed overal op de wereld te vinden, ook al handelen zij in vele gevallen over iets als de mens, die zichzelf heeft opgehangen en nu elke volle maan op de zelfde plaats hangt te Engelen om de wereld te laten zien, dat hij er heus spijt van heeft.

Dat vertelt men dan vaak zo.

Wanneer je, hoe dan ook, tot een gewelddadige dood komt, kan het ik het gevoel hebben, dat het eigen lot niet is afgehandeld. In dergelijke gevallen ontstaat een vertraging bij het aanvaarden van de nieuwe situatie, waarbij men zich blijft bewegen rond de plaats waarop men is overgegaan en in bepaalde gevallen bij pogingen zich kenbaar te maken de attributen of omstandigheden van deze overgang nabootst.

Voorbeeld: iemand heeft zich door eigen schuld te pletter gereden met zijn auto. Wanneer de omstandigheden gelijk zijn met of vergelijkbaar met die, waaronder het ongeval heeft plaats gevonden, kan deze zich dan proberen aan de mensen te tonen en zal dit doen met b.v. de auto zelf, een deel daarvan, b.v. een stuurwiel of, indien het voertuig in brand is geraakt, omgeven met vlammen.

Toch komt dit niet zo vaak voor en is niet zo afschrikwekkend, als men vanuit de verhalen daaromtrent zou geloven. Maar vergeet nooit, dat alle weergaven van dergelijke waarnemingen in mindere of meerdere mate gedramatiseerd plegen te worden.

In sommige, maar zeker niet in alle gevallen zal de plotselinge dood ook een onderbreking kunnen betekenen van een vast voornemen.

Wanneer u zich iets voorneemt en tot uw dood daarmee zo intens bezig bent, dat uw gehele denken en streven in feite daarop is gericht, zal alle energie, inclusief de astrale en soms zelfs delen van de geestelijke energie, met deze voorstelling verbonden zijn.

Indien u nu opeens overlijdt, zult u dit sterven door deze sterke gerichtheid niet voldoende beseffen. U wilt dus uw voornemen verder doorvoeren, b.v. naar huis gaan. In dit geval zal men steeds weer proberen, een dergelijke tocht te volbrengen, zelfs wanneer men er niet in kan slagen om, eenmaal ter plaatse aangekomen, zijn aanwezigheid kenbaar te maken. Is echter eenmaal de persoon opgemerkt en daarmee voor diens besef zijn voornemen ten uitvoer gebracht, dan verdwijnt het verschijnsel gemeenlijk.

Een goed voorbeeld van dergelijke verhalen is het meisje, dat langs de weg staat te liften, uitstapt, naar een bepaald huis gaat en vlak daarbij opeens verdwijnt.

Een ander voorbeeld is de koets die volgens de streekbewoners ook nu nog steeds weer rijdt op donkere nachten, met daarin een oude dame en op de bok een palfrenier plus koetsier. Ergens in de buurt van Avon rijdt deze koets ook nu nog door een dorpje, jaagt verder tot bij de ruine van een groot huis. Het beginpunt van deze rit ligt op een hei, waar vroeger een groot moeras was. Hier is de koets met de mensen indertijd verongelukt. De ruine was eens een zeer statig herenhuis.

Zodra het verschijnsel, dat door velen, maar nooit door alle aanwezigen tegelijk wordt waargenomen, dit laatste punt heeft bereikt, verdwijnt alles. Ook dit verschijnsel is er een van de soort, die door de mensen sterk worden gedramatiseerd en waaromheen vele legenden worden geweven.

Dergelijke verschijnselen op zich zijn echter heel goed denkbaar. Wilskracht plus gedrevenheid kan een zodanige invloed hebben op het geheel van eigen gedrag, dat hierdoor astrale simulacra - nagemaakte delen van de werkelijkheid -

in stand kunnen worden gehouden en bij gepaste omstandigheden of door het geloof van een reeks mensen zich steeds weer kunnen manifesteren.

Een wat afwijkende situatie kunnen wij soms in de vosselegenden van Japan terug vinden. Zoals u weet zijn de vossen hierbij wezens, die zich als mensen voor doen, maar gelijktijdig een soort minder goedwillende spoken zijn. Onder hen zijn echter ook figuren, die kennelijk van menselijke origine waren en druk bezig zijn, steeds weer een bepaalde taak te vervullen of, in andere gevallen, voorbijgangers steeds weer smeken voor hen een bepaalde boodschap ergens af te geven.

Het is duidelijk dat sommige van die vossefiguren staan voor overgeganen, die door een obsessie gedreven worden tot een poging op aarde nog iets te bereiken of iets te uiten.

Denk niet, dat dit alles alleen in legenden en verhalen thuis behoort. Ook al geloven in uw dagen vele mensen hieraan niet meer, toch zijn er overal en steeds weer entiteiten, die nog een taak op aarde zouden willen afmaken of iemand met alle geweld een bepaalde boodschap over willen brengen, nog steeds bezig zijn met pogingen, iets in hun vroegere aardse goederen te beschermen, te schikken of daaromtrent iets duidelijk te maken. Ook deze "spoken" noemt men wel levende doden en ook zij bestaan, zij het niet altijd geheel in overeenstemming met de verhalen, die over hen in omloop zijn.

Ten laatste wil ik u wijzen op de duistere, vaak als demonen aangeduiden figuren, die een geheel huis b.v. in beslag kunnen nemen, een stuk grond schijnen te beheersen enz.

In de barokke gruwelverhalen van de 18e en 19e eeuw komen wij dergelijke figuren steeds weer tegen.

Maar al zijn zij niet zo machtig, griezelig of zelfs maar zo kwaadaardig, als zij daar vaak worden voorgesteld, dit soort wezens bestaat inderdaad:

Een entiteit, die in het duister gevangen is, maar wel nog een voldoende zuiver beeld zich kan maken van een stoffelijke situatie, kan proberen, zich geheel daarin te projecteren. Wanneer hij daarin slaagt, leeft hij in feite op deze plaats en is daarmee tijdelijk veel van de eenzaamheid en de verwijten die men zich maakt als een voortdurende kwelling kwijt.

Het kost een mate van kracht, om zo in de stof te blijven leven, terwijl je in feite tot een sfeer behoort, zeker wanneer de sfeer van waaruit je komt, een duistere is.

Daarom zal een dergelijke entiteit vaak proberen, in de mensen, die binnen zijn bereik komen, sterke emoties te wekken. Hierdoor ontstaan menselijke uitstralingen, waarmee de geest zich kan voeden en bestaat zelfs de mogelijkheid, vat te krijgen op delen van de menselijke levenskracht en enig ectoplasma.

Het resultaat is, dat de geest grotere uitingsmogelijkheden op aarde verkrijgt en in steeds sterkere mate in staat zal zijn, delen van de stof te beïnvloeden en aan de gedachten die in de stoffelijke wereld ontstaan, deel te hebben.

De angstaanjagende demonisch aandoende spookfiguur komt dus inderdaad wel voor, ofschoon veel minder dan men aan de hand van vele verhalen zou vermoeden. Ook de plaatsen, waarop dergelijke entiteiten vat krijgen wijken nog al wat af van voorstellingen, waarbij zij alleen in zeer oude alleenstaande

huizen, kastelen of verlaten kloosters voor heten te komen. Onder omstandigheden kan een dergelijke entiteit net zo goed een voet aan de grond krijgen in het een of andere flatje in Berkley Mews - pardon - in een enige tijd bestaande flat. In de Bijlmermeer zul je dergelijke krachten voorlopig nog niet aantreffen naar ik meen, omdat deze bouw grotendeels van te recente datum is. Maar zelfs in uw stad zijn nog wel enkele flatgebouwen aan te wijzen, waarin een dergelijke kracht zich zonder meer zou kunnen vestigen.

Maar ook hier, zoals in alle gevallen, geldt dat er een gevoelige persoon aanwezig moet zijn om een volledige demonstratie van verschijnselen en geestelijk machtsvertoon mogelijk te maken.

waarmede wij heel wat verschijnselen hebben besproken. Maar zoals de titel zegt, gaat het ons in feite om het raadsel dat achter dit bestaan van de levende doden schuilgaat.

Om een oplossing van dit raadsel gemakkelijker te maken wil ik u enkele punten in herinnering brengen, die u mogelijk vergeten bent:

Het leven van de geest wordt bepaald door de eigen inhoud van een ego. De wereld, die men ziet en beleeft is in feite een beeld, dat men zelf projecteert. Zodra men deze projectie met anderen geheel of ten delen kan delen, wordt zij een soort eigen werkelijkheid.

De geest projecteert dus haar eigen wereld en omstandigheden. Om die wereld betekenis te geven is het erg belangrijk dat iemand anders daarin deel heeft, al is het maar voor een heel klein stukje. Door deze betrokkenheid van anderen wordt het voor de geest mogelijk, te handelen en op andere dan eigen beelden, zover die doordringen, ook te reageren. Vergeet dit niet.

Levenskracht bestaat overal. Levenskracht kan niet alleen in een mens of een geest, maar overal, ook in z.g. dode voorwerpen of schijnbaar lege ruimte, berusten. Er zijn bomen, die hierdoor een mate van bezieldeheid kregen - en dan behoeft u heus niet alleen te denken aan de oude waringin.

Er zijn bergen die "bezielde" zijn - wat wil zeggen dat zich daarin een bewustzijn bevindt, dat een mate van bewustzijn bezit en enige mogelijkheid tot reageren op de omgeving bezit.

Stenen regens, zowel buiten als in bouwsels, die binnen het gebied van een dergelijk bewustzijn vallen of zich op de grens daarvan bevinden, vormen slechts een van de vele uitingen, die voor een dergelijk bewustzijn mogelijk zijn.

Overigens vinden deze stenenregens in afgesloten ruimten voornamelijk plaats daar, waar onder deze ruimte zich een waterloop, ertsader of iets dergelijks bevindt.

Realiseer u, dat alles in feite in meerdere of mindere mate bezielde is. Ook wanneer wij een vergelijken van deze vorm van bezieldeheid met deziel van de mens gemeenlijk liever uit de weg gaan.

Maar dit betekent ook dat alle materie zover deze ook maar enigszins bezielde is, daardoor deel uit kan gaan maken van de wereld van de een of andere entiteit.

Wanneer een natuurkracht of natuurgeest wel energie bezit

en een mate van persoonlijkheid, maar geen wereldbeeld, zal een geest, die een wereldbeeld bezit, waarin die natuurkracht kan delen, hierdoor een situatie scheppen, waarbij de natuurkracht in feite zijn energie gebruikt om de wensen en werkelijkheidsbeelden van die geest waar te maken, ook b.v. op aarde.

Ten laatste wil ik u er aan herinneren, dat er enorm veel ruimte in de materie bestaat. Wanneer je een atoom beziet is er maar heel weinig aan werkelijke kleinste delen, de omvang van de tussen ruimten daarbij is milliceren malen zo groot als de massa van al die kleinste delen te samen. Dat het geheel zich toch als materie gedraagt is te danken aan de snelle en in vaste banen verlopende beweging van de kleinste delen.

In die interatomaire ruimten bestaan spanningen, een soort velden, zonder welke het atoom niet als zodanig kan functioneren. Kleine veranderingen in die velden kunnen de uitstraling en soms zelfs het gedrag van een atoom t.a.v. de buitenwereld veranderen.

Wanneer dit in voldoende mate gebeurt, kan een psychische of zelfs soms fysieke beïnvloeding van de omgeving hierdoor tot stand komen.

Dit zijn stellingen, ik beseft dit wel, waarvan soms een klein deel wetenschappelijk bewijsbaar is, maar het grootste deel is niet te bewijzen. Toch vormen deze drie punten in feite de basis - de rationalisatie zo u wilt - voor alles wat wij aan spookverschijnselen kennen en als levende doden plegen te beschouwen.

Elk bewustzijn, onverschillig welk, heeft in zich een bepaalde hoeveelheid energie plus bewustzijn, die ook zonder stoffelijk voertuig kan blijven bestaan. Dus ook uw hondje, katje, een paard, koe of ander dier bezit deze eigenschap.

De intensiteit, waarmee voorstellingen en waarden in dit niet stoffelijk deel van een ik zijn vastgelegd hangt samen met de complexiteit en geheugen waarde van het oorspronkelijk voertuig.

Dit houdt in dat alle energie plus bewustzijn, mits een minimum aan bewustzijnsinhoud is voldaan, ook zonder stof kan leven in een voorstellingswereld welke noodzaken tot uiting kan scheppen ofwel zelfs een geloof tot stand kan brengen waardoor men zich ondanks alle niet stoffelijke omstandigheden nog beschouwt als normaal deel van de stoffelijke wereld.

Rond ons allen is er een soort oerenergie. Normalerwijs leven wij, door delen van die energie op te nemen en deze weer nu verwerkt tot iets anders of andere vormen van energie, weer van ons te doen uitgaan.

Ook voor de geest is dit laatste, zij het soms in beperkte mate, mogelijk. Maar een geestelijk bewustzijn zal de oerkracht alleen kunnen opnemen en verwerken in overeenstemming met het eigen feitelijke bestaan.

Kortom: uitingen zijn mogelijk, maar geschieden in de trillingen- een vergelijkende term - van de geestelijke wereld, waarin men volgens eigen beseft vertoeft. Om de kracht, waarover men in zijn eigen geestelijke wereld kan beschikken elders te kunnen manifesteren, moet zij omgevormd worden tot een trilling, die b.v. op aarde kenbaar is.

Daarom zijn voor alle uitingen vanuit de geest in de stof omvormers nodig. Heel vaak zijn dit sensitieve persoonlijkheden, maar in enkele gevallen kunnen ook zeer bijzondere materiele structuren een dergelijke omvorming eveneens mogelijk maken. Ik denk hierbij ook aan bepaalde edelstenen, geslepen met enkele grote vlakken en in symmetrische verhoudingen. Dus niet wanneer b.v. brilliantslijpsel is toegepast.

Het zal u duidelijk zijn, dat door deze noodzaak tot omzetten van energie alle uitingen van een geest die meer direct stoffelijk zijn, in de nabijheid van een dergelijk brok materie of een gevoelige persoon zullen plaats vinden.

Het gehele geheim van de z.g. levende doden meen ik als volgt te kunnen omschrijven: Leven gaat voort, ook na de dood, maar het is dan anders geworden. Stof en geest zou je dan kunnen omschrijven als twee verschillende dimensies, als door hun eigen waarde van elkander gescheiden werelden.

Maar de energie, die je gebruikt in de ene wereld, kan in elke andere wereld in verschijning treden, mits zij tot de juiste trilling kan worden getransponeerd. Dit geldt ook voor de stof, die in geestelijke werelden eveneens soms verschijnselen kan veroorzaken.

Het raadsel van de levende doden is - mits hierbij werkelijk van gestorvenen sprake is - altijd weer gelegen in het vinden van een mogelijkheid, om krachten van de ene wereld om te vormen, tot zij in een andere wereld kenbaar worden. Kortom: het berust op de mogelijkheid, de grenzen tussen een zuiver geestelijk bestaan en een stoffelijk bestaan te doorbreken. De motieven, die daarbij tot uiting komen, liggen voor uw wereld daarbij altijd in het bewustzijn van de z.g. dode.

De enige uitzondering hierop is de door mij reeds omschreven in materie vastgelegde scene, die geactiveerd wordt door de aanwezigheid van een sensitieve mens. Hierbij spelen werkelijke geesten geen rol, maar gaat het om een voornamelijk astraal binnen de materie vastgelegde impuls, die tijdelijk buiten hun werkelijke verblijfplaats kenbaar worden gemaakt.

Ook hier geldt echter, dat de in de materie berustende astrale energie en de beelden daarin gelegd alleen in uw wereld kenbaar kunnen worden, wanneer een omvormer in de nabijheid is.

Nogmaals: alle z.g. doden leven in hun eigen wereld. Op het ogenblik dat, op welke wijze dan ook de grens tussen hun werelden de uwe tijdelijk of deels wegvalt, is omvorming van de energie uit een geestelijke wereld in stoffelijk kenbare waarden mogelijk en krijgt voor u het aanzien van geesten, spoken, goddelijke boodschappen, demonische ingrepen enz.

De gestalte, die deze verschijnselen voor uw besef aannemen wordt deels bepaald door hun eigen intensiteit en bewustzijnswaarde, maar daarnaast wel degelijk ook door uw reactie op het optreden daarvan. Indien sprake is van een menselijke "omvormer" zal de verschijningsvorm van geestelijke krachten deels ook door diens inhoud, instelling en eigen trilling mede bepaald worden.

Ik hoop, dat u hiermede een voor u voldoende inleiding

heb gehouden.

Er is zeker voldoende materie aangedragen om u in staat te stellen, na de pauze de nodige vragen en opmerkingen naar voren te brengen. Wel wil ik u verzoeken, uw vragen zoveel mogelijk uw vragen schriftelijk te formuleren. In de pauze hebt u naartik aanneem daartoe voldoende gelegenheid. Ik wil u dan voorstellen, na rond 15 minuten de zitting weer te hervatten en dank u voorlopig voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-

Zo vreinden.

Ik zie dat ondanks alle ellende het merendeel van de aanwezigen nog hier is gebleven. Waarvoor mijn dank. Ik wil nu allereerst de schriftelijk ingediende vragen behandelen.

x Is het wel goed dat wij mensen de aandacht van geesten vragen voor onze stoffelijke beslommeringen of schaadst dit hun vooruitgang?

- Indien U die aandacht dwingend zoudt vragen is het niet goed, niet voor de geest en niet voor U. Oproepen van doden of bepaalde overgeganen is absoluut verkeerd. Het schaadst de mogelijkheden van de overgeganen in hun wereld, maar brengt ook voor u vele gevaren met zich, daar o.m. de mogelijkheid bestaat dat U gekonfronteerd wordt met een andere geest, die zich voor-doet als degene, die u probeert op te roepen.

In dit verband is dus het vragen van aandacht onjuist, schadelijk en te ontraden. Maar er bestaan ook andere mogelijk-heden.

Wij behoren als geest en mens niet alleen maar tot twee verschillende werelden, maar maken ook deel uit van één en hetzelfde geheel. De krachten die in de geest berusten, zijn mens geweest, die krachten, die in de mens berusten, zullen eens geest zijn.

te samen vormen wij het beeld " mens" en daardoor zullen wij altijd, of wij dit nu wensen of niet, bij elkanders bestaan betrokken blijven.

In de geest kun je - wat voor je vooruitgang in die sfeer vaak erg belangrijk is - je bezighouden met zaken in de stof, zo goed als iemand uit lichtende werelden zich bezig kan houden met duistere werelden en degenen, die daarin vertoeven.

Je doet zo ervaringen op en wordt gekonfronteerd met waarden en zaken, die in je eigen denkwereld niet precies zo aanwezig waren of op de achtergrond waren gekomen. Je komt tot activiteit en daarmee gelijktijdig vaak ook tot een grotere ontvankelijkheid van leringen die je vanuit de hogere sgeren - zo genoemd - kunt ontvangen.

In gevallen, waarin u het contact of de hulp wordt aangeboden is dit zeker voor de geest in kwestie niet schadelijk. Of het voor u schadelijk zal zijn is voornamelijk afhankelijk van uw eigen benadering van een dergelijke contact en de problemen, die u hebt.

Indien u door dergelijke kontakten b.v. tracht, een

geest te bewegen iets voor u te doen, wat u met enige moeite op een andere wijze ook zelf zoudt kunnen doen, dan is het zeker schadelijk voor u.

Wanneer u een geest, zelfs de hoogste geest of leraar een volledig gezag geeft over uw leven en wezen, zo is ook dit verkeerd en mogelijk voor u schadelijk. Want u bent op aarde omdat u hier moeten leven en niet een ander door u.

U moet uw eigen ervaringen opdoen en eigen fouten maken, dus niet alleen datgene doen, wat een ander voor u aanvaardbaar acht. Kortom: u moet uzelf zijn.

Indien u hiermede rekening houdt en steeds weer leeft volgens eigen besef, bewustzijn en normen, dan kan de geest u vaak helpen om meer te bereiken en u denkbeelden verschaffen, waardoor u beter en bewuster uzelf zult kunnen zijn. Ook uw wereld en de mogelijke zin van uw leven kan de geest u vaak zodanig belichten, dat u hierdoor bewuster leeft en gelijktijdig uzelf beter leert kennen.

Het is dus mogelijk, dat u dank zij de uw aangeboden kontakten met de geest, mits u zelf blijft leven en denken, tot een verdergaande bewustwording kunt komen, zelfs op aarde, wat de zaak naar ik meen voldoende duidelijk stelt.

x Is het waar, dat een geest nooit iemand dwingt, maar alleen attent maakt?

- Een geest, die vanuit het licht werkt, probeert alleen de mens bewust te maken van zichzelf, zijn eigen mogelijkheden en situatie. Inderdaad. Maar de geest uit het duister zal in vele gevallen proberen een mens op aarde te dwingen in een bepaalde richting, al is het maar om de belevingen van die mens als een soort surrogaat voor een eigen stoffelijk leven te gebruiken. En dit is, zoals u weet verwerpelijk en slecht, zowel voor de mens in kwestie als voor de betrokken geest.

x Hoe staat u tegenover de volgende gedachte: Wel lichamelijk leven, aanwezig zijn, maar geestelijk reeds dood zijn, mij niet thuis voelen in deze maatschappij. Wat doe ik dan nog op deze aarde?

- Uzelf bedriegen. Ik verduidelijk: wanneer je leeft op deze wereld, ben je met je denken een groot deel van je bewustzijn aan de waarden van deze wereld gebonden. Wanneer je je daarin niet thuis gevoelt zo komt dit omdat je de wereld zoals zij is en je ervaringen, zoals zij bestaan, niet kunt aanvaarden.

Dit gebrek aan aanvaarding betekent een gebrek aan bewuste belevingen en bewuste ervaring. Het komt neer op een terzijde schuiven van een deel van het bestaan in de materie, dat echter in zichzelf bewustwording en vergroting van uw eigen geestelijke mogelijkheden en bewustzijn ten doel heeft.

U kunt dan wel zeggen, dat u in feite geestelijk reeds door bent. Maar dan kunt u ook zeggen, dat u in dit geval nutteloos geïnkarneerd bent. Ik geloof niet, dat dit een juiste benadering is.

Leef uw leven op aarde eerst maar eens. Degene, die probeert reeds nu in de geest te leven, verwaarloost het meest belangrijke, wat hem of haar in dit deel van het bestaan gegeven

is: de ervaring van de materie, de mogelijkheden in de materie de conflicten ook in de materie, waaruit je leren kunt, hoe een grotere harmonie met anderen te verwerven. Want dat is het meest belangrijke voor u, omdat u dan na de overgang als geest een wereld kunt betreden, waarin veel meer factoren bewust een rol voor u kunnen spelen. Een wereld dus, die groter is en bovendien meer mogelijkheden tot een verdere geestelijke ontwikkeling kan bieden.

Uit dit alles zult u wel gekonkludeerd hebben, dat ik het met de gegeven gedachtengang geheel oneens ben.

x - In de nacht, dat mijn vader overging, werd er 3 malen nadrukkelijk op mijn slaapkamer geklopt. Eerst de volgende morgen vernam ik zijn dood. Heeft dit kloppen hiermede iets te maken? Was het een vorm van vaarwelzeggen?

- Dat is zeer wel mogelijk. Er zijn onnoemelijk veel voorbeelden van dergelijke gebeurtenissen vastgelegd. U kunt dezen zelfs in ruime mate aantreffen in de annalen van de Royal Society for Psychical Research, zowel te Londen als in uw eigen land.

Daaruit blijkt dat op het ogenblik van de overgang of kort daarvoor degene, die zich van zijn sterven bewust is, het geheel van zijn aandacht pleegt te richten op degenen, die hij nog vaarwel zou willen zeggen. Dit resulteert in fenomenen als dromen, verschijningen of astrale manifestaties, klopsignalen en in enkele gevallen het verplaatsen van voorwerpen e.d.

Dergelijke dingen zullen, ondanks enkele uitzonderingen, gemeenlijk plaats vinden tussen 3 uren voor en 3 uren na het feitelijke overlijden. Na deze periode van 3 uren beschikt een overgegangene geest zelf gemeenlijk niet meer over de nodige energie om dergelijke fenomenen tot stand te brengen. Wij nemen te weten, dat bij een manifestatie later dan 3 uren na de lichamelijke - hersen - dood deze alleen mogelijk was door de hulp van een oudere entiteit, die reeds geleerd heeft, de krachten van de sferen op de juiste wijze te gebruiken. Maar dit komt niet zo veel voor.

Dergelijke manifestaties komen echter ook voor wanneer de mensen die zich zo manifesteren in grote nood verkeren, ofschoon de dood daarvan niet het gevolg is. Voldoende?

x - Wat is de beste houding om aan te nemen bij een ontmoeting met een geest?

- Hallo! M.a.w.: erken de aanwezigheid vriendelijk. Indien er kennelijk geen behoefte aan of aandacht voor u is, ga rustig uws weegs.

Wanneer u een geest ontmoet, die geen aandacht voor U heeft, moet u beseffen, dat dit een toevallige ontmoeting is. Wanneer u iemand tegenkomt op straat, gaat u daar onmiddellijk naar toe om te kijken, of er iets aan de hand is? U gaat normaal verder, nietwaar. Wanneer iemand op je toekomt, kijk je even wat hij wil. Gedraagt hij zich dreigend, dan trek je er zo snel mogelijk tussen uit, is hij vriendelijk of heeft hij kennelijk een probleem, dan zult u, wanneer u wordt aangesproken vriendelijk antwoord geven en zo u dit mogelijk is, hem eventueel raad geven, waarom gevraagd wordt. Behandel een geest die U ontmoet in principe op dezelfde wijze.

x Kan een geest een mens dan schade toebrengen?

- In 9 van de 10 gevallen niet. Maar zo nu en dan is er de mogelijkheid, dat hij u een schrik of een hoofdpijn kan bezorgen. Bij 1 op 100.000 van die ontmoetingen is er een kans dat degene, die u ontmoet astraal zo sterk is, dat hij u het een of ander aan zou kunnen doen wanneer u zich niet aan een voorstelling van zijn werkelijke aanwezigheid - dus in de termen van uw eigen wereld - kunt onttrekken.

In een dergelijk geval zijn uw gedachten de enige vorm van afweer, waarover u beschikt. Wanneer u het bestaan van die geest in gedachten als geheel echt aanvaardt, kan hij u zo bewerken, dat u als gevolg van zijn suggesties a.h.w. smooort in uw eigen illusies. De kans bestaat wel, maar is betrekkelijk gering en kan door een vorm van afwijkende concentratie van gedachten praktisch teniet gedaan worden. Zeg de tafels van vermenigvuldiging maar op of zo iets.

Het gevaar is dus wel zeer klein. En ik zeg dit met meer recht dan degenen, die zeggen, dat het gevaar van atoomcentrales praktisch nil is, een factor van 1 op zoveel miljoen. Mijn schatting is heel wat realistischer en ik weet zeker, waarover ik spreek en behoef mij niet te baseren op vele niet bewezen veronderstellingen. Voldoende?

x Wat zijn banshee's?

- Banshee's zijn, als de eyrees geesten, die een bepaalde taak bijna ritueel plegen te vervullen. In mijn inleiding heb ik hen uitvoerig genoemd. De banshee komt uit midden Ierland, maar komt ook voor in Schotland, de Eyee voornamelijk in het zuiden van Ierland.

Zij worden gemeenlijk voorgesteld als een vrouwelijke figuur, gekleed in wazige witte gewaden, die door kermen en kreten ongevallen of aanstaand overlijden binnen een familie aankondigen. Dit is een traditionele voorstelling. Zij zijn geen afzonderlijke soort geesten maar in vele gevallen overgegaan die binding hebben met de groep, waarvoor zij deze diensten verrichten. Het verdere kunt u in de inleiding aantreffen.

x Kan een entiteit als in een soort chromatische werking ergens steeds weer dezelfde handeling projecteren?

- Het zou kunnen, maar als verschijnsel dat voor mensen kenbaar is niet bepaald waarschijnlijk. Waar steeds weer een zelfde handeling wordt geprojecteerd is er kennelijk sprake van een automatisme.

In de geest verwachten wij automatismen niet als uiting. Zij kunnen bestaan binnen het eigen ik, maar zijn dan vaak een poging om door herhaling van een bepaald ogenblik of gebeuren eigen feitelijke toestand te ontkennen. Anderen zullen daarbij in de praktijk niet en zeker niet voortdurend, betrokken zijn.

Ofschoon het niet geheel onmogelijk is, dat een geest op een dergelijke wijze een en dezelfde handeling projecteert lijkt het mij, gezien de geringe kans, beter om, zo u bij iets dergelijks betrokken wordt, aan te nemen, dat hierbij geen geesten direct betrokken zijn, maar dat het een vastgelegd patroon in de omgeving danwel in het astraal betreft, dat door de

aanwezigheid van een geveelig persoon, mogelijk uzelf, tot uiting wordt gebracht. Stel u dan in op iets anders en zeer waarschijnlijk verbleekt het zich herhalende beeld of de zich herhalende indruk.

x Wat is de golem uit de chassidische overlevering? Ook een soort spook?

- Neen. De golem is geen spook, maar in feite een soort mystieke robot. Het is een wezen, dat wordt gemaakt uit klei en water, wordt gezegend, bezworen in de naam van 49 engelen. Vervolgens komt een aanroeping van de 7 geheime godsnamen. In een opening op de plaats van de mond wordt vervolgens adem ingeblazen, waarop op het voorhoofd het zegel van de grote Godsnaam wordt aangebracht. Deze is dan bezielde en gehoorzaam zijn bezieler tenzij het zegel wordt beschadigd.

U kunt deze gegevens in de chassidische overleveringen aantreffen, terwijl soortgelijke gegevens zouden kunnen worden gevonden in de thessalische magie. Waarbij uit de aard der zaak geen sprake is van joodse, maar andere aanroepingen. Men beweert, dat een goede magier zich zo een tijdelijke dienaar kan verwaardigen.

In de magische praktijk is de bezielende kracht een bedwongen natuurgeest, volgens bepaalde chassidische beweringen zou bij de Golem sprake zijn van een goddelijke kracht, die door het magische werken van de meester daarin gefixeerd wordt.

Overigens is de golem een overlevering, een soort parabel en heeft nooit in werkelijkheid bestaan, en dus ook geen verwoestingen in Praag aangericht. Voldoende?

x U noemde drankzucht e.d. als aanleiding voor een geest die zich met de stof tracht te binden. Zijn ook andere punten waarop men tekort meent te komen aanleiding hiervoor. Ik denk hierbij niet alleen aan sexualiteit, maar ook aan blinden die eens willen zien, lammen, die willen lopen e.d.

- Leuk bedacht. Theoretisch bestaan deze mogelijkheden allen natuurlijk wel. In de praktijk zal een blinde, die overgaat weer zien- en vaak betere en mooiere zaken dan op aarde voorstelbaar zijn. De lamme heeft een zo volledige bewegingsvrijheid dat zij op aarde zelfs niet benaderd kan worden. En wat sexualiteit betreft: zij is gemeenlijk een betrekkelijk beperkt hulpmiddel, waardoor je een eenheid probeert te beleven die in de geest vollediger en intenser mogelijk is, ook al blijven bepaalde lichamelijke reacties daarbij buiten geving.

Ik kan mij nog voorstellen, dat de een of andere duisterling, die de sex altijd als een uitdrukking van eigen meerwaardigheid heeft beschouwd, in zijn vlucht voor zijn geestelijke werkelijkheid nog eens probeert, die ervaringen bij anderen mee te beleven. Maar het resultaat zal dan voor hem niet bepaald bevredigend zijn.

Het weer willen drinken is bij een geest eveneens een soort vlucht voor de werkelijkheid, zoals veel drankzucht op aarde in feite mede veroorzaakt wordt door de behoefte, aan de eigen werkelijkheid deels te ontkomen, eigen eenzaamheid te doorbreken e.d.

Voor een geest betekent een dergelijke vlucht een poging eigen denken en beleven zoveel mogelijk te synchroniseren met iemand die drinkt. Daar de bevrediging gemeenlijk maar beperkt is op deze wijze, kan hij mogelijk proberen, de ander tot meer drinken aan te zetten middels suggestieve inwerking. Of het gelukt, is afhankelijk van zijn slachtoffer: de een laat zich verleiden zich laveloos te drinken, de ander neemt nog wel een glas, maar beseft dan: ik heb al genoeg, en stopt.

Zeker is dat de geest in kwestie telkens weer zal konstateren dat de roes en de daarmee gepaardgaande werkelijkheidsverdraaiing voor hem niet meer bereikbaar is.

Vele gewoonteprocessen, die mede een ontvluchten van de werkelijkheid ten doel hadden, worden vanuit de geest nog wel voortgezet op de omschreven wijze, wanneer men in het duister belandt. In sferen als zomerland echter komt het voor, dat men nog langere tijd een glaasje met anderen gaat drinken. Alleen dronkenschap en kater blijven uit, zodat de gewoonten langzaam slijt. Voldoende?

x Het voorbeeld van de koets, dat u noemde: is daarbij ook een gedeeltelijke materialisatie betrokken?

- Bij dergelijke fenomenen is inderdaad vaak sprake van iets, wat u een gedeeltelijke materialisatie zoudt kunnen noemen, maar wat bij ons gemeenlijk wordt aangeduid als astrale verdichting. Indien veel mensen aan het fenomeen geloven en met het optreden daarvan in gedachten bezig zijn, is dit zelfs waarschijnlijk.

Door geloven in en denken aan het verschijnsel of zelfs door de angst daarvoor geven de mensen n.l. emotionele energie af, die meewerkt bij het tot standbrengen van een dergelijke verdichting.

Bij de koets is er in het begin in feite niets kenbaar en is het fenomeen in feite een vage aanduiding van een mogelijk geluid plus een stemming, die begint te heersen.

Iemand merkt dit op en vraagt zich af, of dit een aankondiging van de komst van de spookkoets zou kunnen zijn. Anderen worden nieuwsgierig of hopen, dat het niet gebeurt en richten dus hun gedachten op het fenomeen. Het wordt reeds iets duidelijker. Vage vormen ontstaan.

Mensen letten er op, zien het verschijnsel, worden er door verschrikt of gebiologeerd. De vormen worden concreter. Uiteindelijk is de koets geheel en voor een ieder zichtbaar. Maar dat dit zo gebeurt is mede te danken aan de menselijke aandacht en uitstraling. Wel wil ik nog opmerken dat een algehele materialisatie, waarbij de koets dus een voor ieder zichtbare en voelbare werkelijkheid geworden is, gemeenlijk niet voor zal komen.

Enkele malen is wel een volledige materialisatie tot stand gekomen, maar dan wel onder geheel andere omstandigheden, daar hiervoor zeer veel energie noodzakelijk is en zeker ook een zeer grote prestatie vereist wordt van degene, die dit beeld als een stoffelijke werkelijkheid tijdelijk in stand houdt.

Bij sommige seances gebeurt dit wel, bij spookverschijnselen als het genoemde niet, omdat hier geen geestelijke kracht is, die het beeld als stoffelijke werkelijkheid in stand wil houden.

Er is sprake van een vastgelegdbeeld op grond van een verlangen, dat het beeld als vanzelfsprekend neemt, maar niet als doel beschouwt. Dit verlangen plus het volksgeloof zijn de oorzaak voor het steeds weer kenbaar worden van het verschijnsel.

x Kan een spook ook gebruik maken van dampen of mist om zich te manifesteren?

- Niet zonder meer. Er zijn gevallen, waarbij dit gebeurt, maar ook dan is er een beschouwer van het fenomeen nodig die tevens de nodige kracht levert.

Er bestaan o.m. een klein meer in Mexico en een rivier aan de bovenloop van de Amazone, waar naar men zegt de nevels soms voorspellende beelden laten zien. In het tweede geval zou het verschijnsel vooral kort na hevige regen gebeuren. Ik zou meerdere voorbeelden kunnen citeren.

In al deze gevallen is opvallend, dat het verschijnsel eerst optreedt, begint, wanneer een beschouwer aanwezig is. De kracht, die men van de toeschouwer(s) neemt wordt dan niet gebruikt om iets te materialiseren, maar om een deel van de waterdamp dichter, andere delen dunner te maken. Temperatuurverschillen spelen hierbij een rol.

Het is dus een feite een modelleren van de aanwezige waterdamp. Iets dergelijks kan ook in rook gebeuren, zeker wanneer daarin bepaalde aromatische stoffen aanwezig zijn. Dit verklaart, hoe men in de magie bepaalde verschijningen snel en gemakkelijk waar kan nemen in een cirkel, waar men tevens bepaalde reukstoffen brandt.

Uiting is dus mogelijk, maar geen materialisatie of iets dergelijks, maar gebruik wordt gemaakt vormen uit te drukken in een gemakkelijk plooibare en amorfvorm van materie, waarbij als krachtbron aanwezigen worden gebruikt, zodat de term modelleren hier wel de beste is. Voldoende?

x Kunt u een grens aangeven, waarboven een mens door een geest gebruikt kan worden om b.v. van drinken mee te genieten?

- Je kunt wel een grens aangeven, maar dat is dan precies hetzelfde als een poging, de persoonlijke gezondheid, levensduur e.d. van een enkeling vast te stellen aan de hand van statistieken.

M.a.w.: ik zal u een voorbeeld geven, dat wel gemiddeld van toepassing kan zijn, maar in afzonderlijke gevallen niet toetreffend is. Mee kan ik voor u niet doen en dan nog alleen met een voorbeeld:

Op het ogenblik, dat je een punt van verzadiging bereikt en even daarna toch weer een felle lust tot voortgaan ervaart, is de kans, dat beïnvloeding van buiten mede aanwezig is en bij toegeven mogelijk een belangrijke rol kan gaan spelen ongeveer 80%.

Bij sommigen bestaat echter de grens van verzadiging niet in het bewustzijn, terwijl anderen deze dermate sterk ervaren, dat zij niet verder meer kunnen gaan ondanks alle beïnvloeding. Vele varianten zijn denkbaar. De een gaat tomeloos voort, de ander neemt mogelijk nog een enkele slok. In beide gevallen is er sprake van een stimulans, die van buiten kwam, maar in het eerste geval domineert die snel het gehele optreden, in het andere geval wordt zij zelfs niet bemerkt en heeft zij

geen werkelijke betekenis. Voldoende?

x Overmatig geneesmiddelengebruik labiele toestanden e.d. kunnen ook door een dergelijke invloed ontstaan?

- Zover het de mogelijkheid tot beïnvloeding betreft en bezien van onze kant geldt: evenwichtigheid en onevenwichtigheid zijn van belang, daar een mens die onder het laatste lijdt gemakkelijker en vollediger voor alle doeleinden beïnvloed kan worden dan een evenwichtig mens. Ook geldt, dat mensen met een groot voorstellingsvermogen voor geesten gemakkelijker te benaderen zijn dan mensen, die praktisch geen fantasie hebben.

Maar of je t.a.v. geneesmiddelengebruik e.d. hieraan nu ook op aarde meer algemeen gellende normen kunt verbinden betwijfel ik: Een geest, die iets dergelijks doet, moet daar ook een doel mee hebben, een reden voor bezitten. Ik kan mij juist dit in vele gevallen niet voorstellen.

Wel stel ik: waar een psychische onevenwichtigheid bestaat, zij het tijdelijk dan wel blijvend en zo harmonie met een uitingzoekende geest tot stand wordt gebracht kan iemand zover het bevredigingsdenkbeelden betreft, waarin hijzelf reeds gelooft, hierdoor zodanig worden gedomineerd, dat het geheel van zijn eigen lichamelijke en geestelijke processen sterk te lijden zal hebben. Voldoende?

Wat necromancie betreft wil ik nog opmerken: je moogt de doden om raad vragen, maar moogt ze niet dwingen, u te antwoorden. Je kunt contact opnemen met een medium in de hoop, dat een bepaalde geest zich zal melden. Maar probeer niet te bepalen welke entiteit moet doorkomen, want dan wordt de kans op misleiding zeer groot en zal hetgeen u doet zowel voor uw eigen ziele- rust als voor de betrokken geest schadelijk zijn, indien deze aan uw dwang gehoor moet geven.

Hiermede kunnen wij besluiten. Wij hebben ons voornamelijk beziggehouden met de verschijnselen en maar zeer beperkt met de oplossing van het raadsel zelve. Eris rond U kracht. Deze kracht betekent dat vele entiteiten zich zouden kunnen manifesteren. Iets dergelijks is echter alleen zinvol, wanneer dit voor die geest, voor u of liever nog voor beiden werkelijk belangrijk is en bovendien tussen u en degene die zich manifesteert een voldoende harmonie bestaat.

Wij moeten dan ook altijd weer trachten, de contacten die tussen wereld en sfeer, tussen mens en geest kunnen bestaan alleen en uitsluitend op harmonie en op het licht te baseren.

Ik weet, dat er heel wat geloofsvormen zijn, waarin men mogelijkheid of mogelijke waarde van dergelijke contacten terzijde pleegt te schuiven. Maar wanneer een katholiek bidt tot een heilige, vraagt hij dan ook niet een dode om voor hem te inter- venieren? Wanneer in een ander geloof men de H.Geest en de engelen Gods aanroept of om raad vraagt, beroept men zich dan in feite niet op geestelijke waarden en krachten en zal de kans niet evengroot of groter zijn, dat overgeganen uit een lichtende wereld antwoord geven, dan dat dit uitsluitend gebeurt door de machten, die men aanroept?

Geest en stof zijn werelden, die gescheiden worden door een grens, die voornamelijk zetelt in het bewustzijn. Van uw eigen wereld kent u nog geen tiende deel. U ziet aan vele verschijnselen en waarden, die daarin bestaan, voorbij.

Sommige verschijnselen en waarden op uw wereld zijn zelfs van een aard, die u zich nieteens goed voor kunt stellen. Toch zijn zij er, gelijktijdig met u, in de stof aanwezig, op hetzelfde ruimtelijke punt soms.

Zo ook de geest, die met u op de zelfde plaats en in feite deels in uw tijd kan leven omdat, al is het tijdser- varen anders, contact in de tijd wel degelijk mogelijk is.

U hebt in uw wereld in feite maar een enkele keuze om deze grens in het bewustzijn te doorbreken: het scheppen van een juiste sfeer en harmonie, wie en wat u ook probeert te beleven of te bereiken.

Indien in de mens de aanvaarding bestaat van de geeste- lijke wereld en in die mens ook de konkrete wil aanwezig is om b.v. een probleem aan die geest voor te leggen, zo zal in die geestelijke wereld dit zonder meer kenbaar worden. Indien er dan een geest is, die zich verbonden gevoelt met u danwel iemand voor wie uw probleem interessant of op andere wijze een harmo- nische factor is, zult u vanuit de geest ook een antwoord ver- krijgen en dit kan heel wat verder gaan dan een vaag denkbeeld, een kleine inspiratie of droom. Dit antwoord kan zelfs komen in de vorm van krachten en soms zelfs van feiten.

De grens tussen onze werelden is betrekkelijk dun. Een ik dat overgaat, gaat daardoor voor eigen gevoel normaal verder en zal zich zichzelf nog steeds voorstellen zoals het dit op aarde heeft gedaan. Eerst langzaam verandert dit.

Er zijn sferen, waarin alle stoffelijke voorstellingen en waarden nog aanwezig schijnen te zijn, waar mensen nog steeds een glaasje drinken aan de bar e.d., ook al is het geheel een illusie. Want dit is voor hen nog steeds ten delen een uiting van hun werkelijke persoonlijkheid. Anderen wandelen in parken of mediteren in kleine tempels, die tegen een bergwand aankleven.

Zuiver stoffelijke beelden dus, ook al zijn zij niet echt in stoffelijke zin. Zij geven echter wel aan, hoe zeer de wereld van de geest door eigen bewustzijn en voorstellingsver- mogen gedurende lange tijd verbonden kan blijven met uw wereld.

Het is deze afstemming op vormwaarden, waardoor voor ons kontakten met uw wereld vaak gemakkelijk zijn, zoals u begrip kunt hebbenvoor beelden en termen, die voor u, maar ook voor velen in de geest nog werkelijkheid zijn. Zo summier zijn de grenzen tussen een dergelijke sfeer en uw wereld, dat een mens zelfs die grenzen kan doorbreken door zijn wil en innerlijke aanvaarding.

De feiten kun je niet veranderen, de stoffelijke en de geestelijke niet. Dat zijn de wereld waarin je leeft en de wetten waaraan je, of zij nu voortkomen uit de kosmos of uit jezelf, gebonden blijft. Binnen de perken van deze regels ben je echter wel degelijk in staat, anderen te helpen, met anderen contact op te nemen, stof naar geest en omgekeerd. Vaak schijnen onze werelden ten dele in elkander over te vloeien. Iets wat voor de geest eenvoudiger beleefbaar is, omdat zij gewend is gedachtenbeelden als deel van de werkelijkheid zonder meer te aanvaarden. Dit is belangrijker dan de levende doden: dit is het werkelijke leven zelf.

Goeden avond.

d.d. 6 april 1979

N.B. Goede Vrijdag geen bijeenkomst, dus ook geen verslag. red.